

derlanden, de heer Visser, onder zoo ellendige omstandigheden zijn leven beëindigd had, hebben destijds de toenmalige Regenten van Kuyl's Fundatie, na een bespreking ook met U, zich in het belang der Stichting om groote moeilijkheden voor de Stichting te voorkomen en noodgedrongen tot den in zijn plaats aangewezen opvolger en den toenmaligen vice-President van den Hoogen Raad gewend en beiden als beschermheeren verkregen.

De toenmalige voorzitter van ons college van Regenten, Mr. A. van der Hoeven, en ook de thans helaas overleden regent Mr. W. Suermondt Lzn. hebben deze belangrijke aangelegenheid toen immers nog vooraf met U, ook met het oog op hare juridische zijde, mogen bezien. Nog later is Mr. van Loon, gelijk U bekend, bij Koninklijk Besluit als President van den Hoogen Raad ontslagen. Ook de vice-President van onze beschermheeren, Dr. Taverne, is in dien tijd overleden, zoodat sinds eenigen tijd het college van Regenten de door wijlen mej. Kuyl gewenschte en door ons steeds zoo gewaardeerde beschermheeren niet meer heeft. (...)

Van der Hoeven vervolgde zijn brief met het verzoek of de heer Kusters de belangen van de Fundatie zou willen bepleiten bij de heren Donner en Van den Dries, President en Vice-President van de Hoge Raad¹⁴).

Vanaf dat moment verliep alles weer naar wens.

Springen we thans weer terug in de tijd, en wel naar 1822, een jaar waarin de beschermheren van het eerste uur nog volop aanwezig waren. Het is aardig om te lezen op welk een galante wijze de regenten de beschermheren uitnodigden:

‘Hoogedelgeboren Heeren!

(...) Tot het doen van deze onze 7e Rekening kunnen wij Hoogedelgeb Heeren vaceren op zoodanige dag als van UEd. beste conveniente zijn zal, en wij zien de bepaling derzelve van UED. tegevoet: Wij hopen voorts weder even als in de vorige Jaren, na het doen dezer Rekening en het afloopen der daartoe mede behoorende werkzaamheden met UEd. op het Hofje eene vriendelijke maaltijd te houden waartoe ook de Mevrouwen van Maanen en van Gennep zoo mede mejufvrouw van Maanen door ons vriendelijk worden geïnviteerd. (...)’¹⁵).

Het zal u overigens duidelijk zijn dat de regenten zich niet alleen bezighielden met het houden van vriendelijke maaltijden en het schrijven van belangrijke brieven. Ook prozaïscher zaken eisten hun aandacht op. Zo werd in de vergadering van 6 oktober 1828 gedelibereerd over het maken van een welput teneinde de inwone-